

سُورَةُ الْقَمَرِ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَبَتْ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ رۆژی قیامت نزیک بۆتهوه و مانگیش لهت بوو، (ههندی روایات ههیه که ئامازدههکات بۆتهوهی که: خوانه ناسان داوای موعیزهیان له پیغه مبهەر ﷺ کردییت ئه ویش پهنجهی موبارهکی پرووه مانگ بزواندو بهویستی خوا لهت بوو بهلام ههندیکی له موفهسیرین دهلین: ئهم پرووداوه لهسه رتهای بهرپابونی قیامهتدا پیش دیت. **وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ** ﴿٢﴾ خو ئه گهر ئهوانههر موعیزه و بهلگهیهک بین پشت ههلهکهن و دهلین: ئهمه جادوویهکی بهردهوامه. **وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ** ﴿٣﴾ حهقیقهت و راستی بهدرؤ دهزانن و شوینی ئارهزووهکانیان کهوتوون، لهکاتیکیدا ههموو شت تهواو دهییت و، ههموو کاریک کوتایی دیت و دنیا تهواو دهییت و بههرپابوونی قیامهت لهنگهر دهگریت. **وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ** ﴿٤﴾ بیگومان ئهوهنده ههوالی تیاچوونی سته مکارانیان پیگه یشتووه تا داچلهکین (تیفکرن و لهچهوتی دهست ههلگرن). **حِكْمَةٌ بَلِیْغَةٌ فَمَا تُغْنِ التُّدْرُ** ﴿٥﴾ ئهو بهسه رهاتانه حیکمهت و پهند و ئامۆزگاری زۆری تیدایه، بهلام بو ئهوانه بیدارکردنهوه بی سووده. **فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ نُّكْرٍ** ﴿٦﴾ گوی مهده بهنا پوختی ئهوانه رۆژیک دیت کهبانگ و بیژیک بانگ دهکات بو بارودوخیکی زور ناخۆش و نالهبار. **خُشَعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ** ﴿٧﴾ خوانه ناسان چاویان شوپرو شهرمهزارن، لهناخی زهوییهوه دینه دهرهوه، ههروهک لیشیاوی کوللهی زور (پرووکاری زهوی دادهپۆشن). **مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ** ﴿٨﴾ زور بهپهلهو بهشپرزیهیهوه بهدهم بانگ هیشتی کوکردنهوهیهانهوه دهچن، کافرو خوانه ناسان بهیهکتر دهلییه: وا دیاره ئهمرو رۆژیکی زور گران و سهخته. **كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ** ﴿٩﴾ پیش ئه مانیش قهومی نوح بروایان بهبهندهی بهریزی ئیمه نهکردو وتیان: شیته، زۆریش پیا ههلهشاخان و دژایهتی کرا. **فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرْ** ﴿١٠﴾ ئه ویش دوا (۹۰۰) سال هاناو هاواری بو پهروهردگاری بردو وتی: خوایه، بهراستی من شکستم خواردوهو سهرکهوتم پی بهخشه. **فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَمِرٍ**

۱۱) ئەوسا ئىتر ئىمە دەروازەکانى ئاسمان ھاۋرى لەگەل ئاۋىكى خوردا کردوہ. **وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا**
فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ۱۲) ھەموو زەویشمان کرد بەکانیو و ئاومان لى ھەلقولاند، ئىتر ناۋى ئاسمان و
 زەوى بەتەقدىرو وىستى خوا بەیەك گەیشتن، بەراستى بریاری لەسەر درابوو. **وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْوَجْ**
وَدُسِرٍ ۱۳) ئەوسا نوح (علیه السلام) مان لەسەر چەند تەختەو بزماریک ھەلگرت (مەبەست کەشتیەکەيە).
تَجَرَّى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ ۱۴) لەژیر چاودیرى خۆماندا (لەناو ئەو زریانە سامناکەدا) دەھات و
 دەچوو، ئا بەو شیوہیە پاداشتی ئەو کەسەمان دایەوہ کەپروای پى نہکرا (واتە نوح). **وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً**
فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۱۵) بەراستى ئىمە ئەم بەسەرھاتەمان ھىشتەوہ بەبەلگە بۆ ھەموو نەوہکان... ئایا کەسیک
 ھەيە کەپەندو ئامۆزگارى لى وەرگریت؟! **فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ** ۱۶) سەرنج بەدن چۆن بوو سزاو تۆلەو
 خەشم و قینی من لەو یاخی بووانە؟. **وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ** ۱۷) ییگومان ئىمە
 قورئانمان ئاسان کردوہ بۆ (خویندەنەوہ و تیگەیشتن و) ئامۆزگارى وەرگرتن، جا ئایا کەسیک ھەيە درکی
 حەقیقەت و راستى بکات و پەندى وەرگریت؟! **كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ** ۱۸) قەومى عادیش
 بروایان بەپیغەمبەرەکیان نہکرد، جا سەرنج بەدو بزائەسزاو تۆلەى ئىمە لەو یاخیووانە چۆن بوو؟. **إِنَّا أَرْسَلْنَا**
عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ۱۹) ییگومان ئىمە بایەکی بەردەوامى توندو سەخت و ساردمان
 ھەلکەردە سەریان لەروژگاریکی شومدا (یەك حەفتەى خایاند). **تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ**
 ۲۰) خەلکی ھەمووی لەپیخ دەرھینا و لەپیى خستن و دانى بەزەویدا، ھەروەکو قەدى دارخورمای کلورو
 ھەلکەنراو. **فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ** ۲۱) سەرنج بەدن چۆن بوو سزاو تۆلەو خەشم و قینی من لەو یاخی
 بووانە؟. **وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ** ۲۲) ییگومان ئىمە قورئانمان ئاسان کردوہ بۆ
 (خویندەنەوہ و تیگەیشتن و) ئامۆزگارى وەرگرتن، جا ئایا کەسیک ھەيە درکی حەقیقەت و راستى بکات و
 پەندى وەرگریت؟! **كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذْرِ** ۲۳) ثمودیش ھەموو بیدارکردنەوہ و داچلەکاندیتکیان بەدرۆزانى و
 بروایان پى نہبوو. **فَقَالُوا أَبَشْرًا مِّنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ وَسُعْرٍ** ۲۴) جا وتیان: باشە، رەوايە،
 ئىمە شوینی تاکەکەسیک بکەوین لەخۆمان؟! ئىمە ئەگەر برۆا بەکەسیکی وا بکەین، ئەو کاتە ئىمە بەراستى
 لەگومرايى و شیتیداین؟! **أَعْلَقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ** ۲۵) ئایا راستە لە نىوان ئىمەدا

وهی و نیگا بو ئەو رەوانە کرایت، نەخێر شتی وا نایت، بەلکو ئەو هەر کابرایەکی زۆر درۆزن و خۆپەرستە
 و حەز بەگەورەیی دەکات!! **سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِّنَ الْكَذَّابِ الْأَشْر** ﴿٢٦﴾ سەبی دەزان و بۆیان دەردەکهوێت
 کەکی درۆزن و خۆپەرست و خۆ بەگەورەزانە. **إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَأَرْتَقِبْهُمْ وَأَصْطَبِرْ** ﴿٢٧﴾
 ینگومان ئیمە ئەو وشترەکی کە بیانوو مان گرت، لەبەرد پەیدامان کرد، بەوێش تاقیمان کردنەو، جا — ئەوێ صالح
 — چاودێریان بکە، بزەنەچی دەکەن، خۆگرو ئارامگیریش بە (لەبەرانبەر کارو کردەوێ ناشرینیانەو). **وَبَيِّنْهُمْ**
أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مُّحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾ هەوایشیان بدەرێ: کە ئاوەکە بەشکراوە (پڕۆژیک بو ئەوان
 و مالاتەکیان، پڕۆژیکیش بو وشترەکە) ئیتر لەروژی نۆبە و وشترەکەدا هەموو بەکارهێنانێکی ئاوەکە قەدەغەیه
 لەوان. **فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ** ﴿٢٩﴾ قەومی نالەبار لەتاقیکردنەوێ کەدا سەرئەوێ و خۆیان بو نەگیرا
 لەبەرئەوێ بانگی زەلامیکی دریان کرد و هانیاندا بو سەرپرینی، ئەویش ییباکانە پەلاماری شمشیریداو سەری
 بری. **فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ** ﴿٣٠﴾ سەرنج بدەن چۆن بوو سزاو تۆلەو خەشم و قینی من لەو یاخی بووانە؟
إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمٍ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾ ئەوسا ئیمەش بەیەک دەنگی بەهیزی
 سامناک (دلی هەموویانمان پچراند) و وەک گزوگیای وشک (کەکوێدەکرێتەوێ و ژیر پی دەکهوێت) لەناومان
 بردن. **وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ** ﴿٣٢﴾ ینگومان ئیمە قورئانمان ئاسان کردووێ بو
 (خوێندنەوێ و تیگەیشن و) ئامۆزگاری وەرگرتن، جا ئایا کەسیک هەیه درکی حەقیقەت و راستی بکات و
 پەندی وەرگرتی؟ **كَذَّبَتْ قَوْمٌ لُّوطٍ بِالنُّذْرِ** ﴿٣٣﴾ هۆزی لوط یش بروایان بەهیچ بیدار کردنەوێەک نەکرد.
إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا عَالِ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾ ینگومان ئیمە ئەوانیشان بەرد باران کرد
 (هەروەها ژیرەو ژوریش کران)، جگەلە لوط و خاوو خیزانی ئیانداری کەلەبەرەبەیاندا پزگارمان کردن. **بَعَثْنَا**
مِّنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ ئەو پزگار کردنە نازو نەعمەتیکی تایبەتی بوو لەلایەن ئیمەو، جا هەر
 ئاوا پاداشتی کەسیک دەدەینەوێ کە سوپاسگوزاری کردی. **وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذْرِ** ﴿٣٦﴾
 بەراستی لوط پیشتر ئاگاداری کردین (ئەگەر بەردەوام بن لەسەر بەد رەوشتیان)، لەتۆلەوێ توند و بەهیزی
 ئیمە، کەچی گومانیان هەبوو لەو ئاگاداریە و بروایان پیتی نەبوو. **وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا**
أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿٣٧﴾ ئەوێخەلکە بەد رەوشتە چاویان برپیووێ میوانەکانی و (دەیانویست
 دەستدریژیان بکەنەسەر)، ئیمەش چاومان کوێرکردن، بینایان لێسەندنەوێ، دە پچێژن سزاو سەرەنجامی

خواناسان له ناخ و روبرو تاڅکه کاند ژبانی پر له بهختیاری و کامه رانی همیشه یی ده به نه سهر. **فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ**
عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ له شویڼی راست و په سهندان لای پادشای به ده سته وه
